

«Στην PRAKSIS τι; Εργασία ή Μητρότητα;»

Σωματείο βάσης εργαζομένων μη κυβερνητικών οργανώσεων Τον Οκτώβριο του 2017, η ΜΚΟ PRAKSIS προέβη στην παράνομη και καταχρηστική απόλυση εργαζόμενης νέας μητέρας. Η συναδέλφισσα προσελήφθη τον Μάρτιο του 2016 με το καθεστώς παράνομης απασχόλησης που αποτελεί εδώ και χρόνια συστηματική πρακτική της συγκεκριμένης ΜΚΟ, δηλαδή με σύμβαση έργου ορισμένου χρόνου και αυτασφάλιση ως ελεύθερη επαγγελματίας, παρότι στην πραγματικότητα παρείχε εξαρτημένη εργασία. Το συγκεκριμένο καθεστώς έχουμε καταγγείλει συχνά στο παρελθόν (ενδεικτικά <http://svemko.espivblogs.net/?p=826>), ενώ και τα ίδια τα υψηλόβαθμα στελέχη της οργάνωσης δεν διστάζουν να το διαλαλούν δημόσια (βλ. βλ. <https://svemko.espivblogs.net/?p=771>).

Όταν η συναδέλφισσα ανακοίνωσε την εγκυμοσύνη της, πληροφορήθηκε προφορικά από την διοίκηση της ΜΚΟ PRAKSIS ότι μπορεί να λείπει από τα καθήκοντά της για ένα τετράμηνο με άδεια μητρότητας χαριστικά. Όταν όμως, μετά το πέρας του τετράμηνου, επικοινωνήσε ξανά με την εργοδοσία πληροφορήθηκε ότι δεν μπορεί να επιστρέψει στην πρότερη θέση της σε δομή φιλοξενίας ανηλίκων -στην οποία εν τω μεταξύ, οι συμβάσεις όλων των εργαζομένων είχαν μετατραπεί σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας.

Έτσι, με συνοπτικές διαδικασίες η συνάδελφος απολύθηκε, καθώς η ανθρωπιστική οργάνωση με τις κοινωνικές ευαισθησίες, η οποία παρουσιάζεται ως υπέρμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μεταξύ άλλων διεκδικεί την πρόσβαση ευάλωτων ομάδων στην αγορά εργασίας, δεν δίστασε να οδηγήσει στην ανεργία μια νέα μητέρα, καταστρατηγώντας κάθε έννοια νομοθεσίας και ηθικής. Όμως ούτε η συναδέλφισσα δίστασε και κατέθεσε αγωγή εναντίον της ΜΚΟ!

Η περίπτωση της συναδέλφισσας δεν είναι μοναδική στη ΜΚΟ PRAKSIS, καθώς η ίδια η εργοδοσία μας ενημέρωσε σε επίσημη συνάντηση με εκπροσώπους του ΣΒΕΜΚΟ το Μάρτιο του 2017, ότι σε περίπτωση εγκυμοσύνης εργαζόμενης με αυτασφάλιση, αποτελεί πάγια τακτική της η «καταβολή τεσσάρων μηνών αμοιβών χαριστικά». Σημείωση: αναρωτιόμαστε αν αυτό συμβαίνει με τη λήξη της σύμβασης, άρα ισοδυναμεί με παράνομη απόλυση εγκύου, ή με τετράμηνη σύμβαση έργου στο πλαίσιο προγράμματος, οπότε και ισοδυναμεί με ρητή αναγνώριση του εξαρτημένου εργασίας και «παρατυπία» προς τον εκάστοτε χρηματοδότη.

Αντίστοιχα, μοναδική δεν είναι η περίπτωση της PRAKSIS. Οι έμφυλες διακρίσεις στις ΜΚΟ έρχονται να προστεθούν στην εργοδοτική πρακτική του εκφοβισμού, που τα τελευταία χρόνια ισχυροποιείται από την γενικότερη επισφάλεια που αντιμετωπίζουμε οι εργαζόμενες στις ΜΚΟ. Στο φόβο της “μη ανανέωσης σύμβασης”, λόγω οποιασδήποτε διεκδίκησης για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, προστίθενται πλέον οι εργοδοτικές πιέσεις για αδιάλειπτη παροχή εργασίας και αντίστοιχα εργοδοτικής εκμετάλλευσης.

Οι ΜΚΟ δεν αποτελούν εξαίρεση στις έμφυλες διακρίσεις που υφίσταντο ανέκαθεν οι γυναίκες στους χώρους εργασίας και οι εργαζόμενες σε ΜΚΟ γνωρίζουμε πολύ καλά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει μία γυναίκα, έγκυος, μητέρα που απασχολείται σε συνθήκες επισφάλειας. Ταυτόχρονα γνωρίζουμε ότι η επίθεση στη μητρότητα, η τρομοκράτηση των εργαζομένων και οι εκδικητικές συμπεριφορές δε θα σταματήσουν αν δεν τις σταματήσουμε εμείς.

Το ΣΒΕΜΚΟ στηρίζει τον αγώνα της μητέρας συναδέλφισσας με όλα τα μέσα μέχρι την τελική επιστροφή της στην εργασία της και δεν θα σταματήσουμε μέχρι τη διασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας για όλες τις εργαζόμενες στον κλάδο.

Στο εκβιαστικό δίλημμα «εργασία ή μητρότητα» που εύγλωττα έθεσε -τελευταία, αλλά όχι μόνο- η εργοδοσία της PRAKSIS απαντάμε:

Η απόλυση εγκύου είναι παράνομη και καταχρηστική. Οι έγκυες και νέες μητέρες προστατεύονται από απόλυση για όλο το διάστημα της εγκυμοσύνης και για 1,5 ακόμη χρόνο μετά από αυτό. Κάθε νέα μητέρα δικαιούται υποχρεωτική άδεια μετ' αποδοχών 17 εβδομάδων και επιπλέον άδεια διάρκειας έως και έξι μηνών, με επίδομα από τον ΟΑΕΔ. Οι μητέρες εργαζόμενες δικαιούνται για το θηλασμό και τις αυξημένες φροντίδες που απαιτούνται για την ανατροφή του παιδιού επί χρονικό διάστημα 2 ετών από τον τοκετό, είτε να διακόπτουν την εργασία τους για μια ώρα κάθε ημέρα, είτε να προσέρχονται αργότερα, είτε να αποχωρούν νωρίτερα κατά μία ώρα κάθε ημέρα. Ύστερα από συμφωνία των μερών η μείωση του χρόνου εργασίας μπορεί να ορίζεται σε δύο ώρες επί ένα χρόνο μετά τον τοκετό. Κάθε νέα μητέρα έχει το δικαίωμα να λάβει άδεια ανατροφής παιδιού άνευ αποδοχών. Κάθε εργαζόμενη έχει δικαίωμα να αποφασίσει τι θα κάνει με το σώμα της, χωρίς την απειλή απόλυσης.

Καλούμε κάθε γυναίκα εργαζόμενη σε ΜΚΟ που υφίσταται αντίστοιχες παραβιάσεις εργασιακών δικαιωμάτων να έρθει σε επικοινωνία με το σωματείο.

Καλούμε σωματεία και συλλογικότητες να δηλώσουν την στήριξη και την έμπρακτη αλληλεγγύη τους στο δίκαιο αγώνα της συναδέλφισσας.

Πέμπτη 1/3, στα Δικαστήρια της Ευελπίδων, στις 9.00

Πηγή; <http://svemko.espivblogs.net/?p=951>